

ISTEN IGÉJÉNEK OLVASÁSA

November 2., szombat délután

Azt mondja a lévitákról, akik Eszdrás korában olvastak fel a Szentírásból: „Olvásának... a könyvből, Isten törvényéből világosan, s azután magyarázának, és a nép megérté az olvasottakat.” (Neh 8:8)

Minden hívőnek kötelessége, hogy az embereket elvezesse Krisztus kimeríthetetlen gazdagságához. Ezért igyekeznie kell a tökéletes beszédre. Úgy kell Igéjét feltárni, hogy tiszteletet keltsen iránta a hallgatókban. Isten nem bárdolatlan emberekkel akar dolgozni. Nem tetszik neki, ha az ember csökkenti és elsekélyesíti azt az áldást, amelyet általa küld a világnak. – *Krisztus példázatai*, 335–336. o.

Szüntelenül az a veszély fenyeget, hogy elbizakodunk, saját bölcsességünkre támaszkodunk, és nem Istent tesszük erőnkké. Semmi sem zavarja meg annyira Sátánt, mintha felismerjük cselvetéseit. Ha érezzük a fenyegető veszélyeket, fontosnak fogjuk tartani az imát, mint Nehémiás, és akárcsak ő, biztos védelmet nyerünk, mely biztonságot nyújt a veszedelemben. Ha hanyagok és közömbösek vagyunk, az ördög egész bizonyosan le fog győzni fortélyjaival. Legyünk hát éberek. Bár, mint Nehémiás, imához folyamodunk, összes bonyodalmunkat és terhünket Istenre helyezve mégse gondoljuk, hogy semmi tenivalónk sincs. Az ima mellett virrasztanunk is kell. Tartsuk szemmel ellenfeleink ügyeskedéseit, nehogy előnyre tegyenek szert, amikor félrevezetik az embereket. Bár Krisztus bölcsességével igyekezzünk meghíúsítani célkitűzéseiket, mégse hagyjuk, hogy eltereljenek minket nagyszerű, fontos munkánktól. Az igazság hatalmasabb, mint a tévelygés. Az igaz tettek igenis győzedelmeskednek a hamisság felett. – *Bizonyságtételek*, 3. köt., 572. o.

Nehémiás viselkedése mély benyomást tegyen ránk, hogyan szálljunk szembe ilyen ellenfelekkel. Vigyünk mindezeket az Úr elé imában,

mint Nehémiás is Istenhez könyörgött, mégpedig alázatos lelkülettel. Tántoríthatatlan hittel ragaszkodott Istenhez. Kövessük mi is ezt az ösvényt... Alázatosan, szelíden, tiszta étellel, Jézusra támaszkodva hordozzuk magunkkal a meggyőző erőt, hogy nálunk az igazság.

Nem tudjuk – noha előjogunk lenne –, hogy mekkora hittel és bizalommal lehetünk Isten iránt, és milyen komoly áldásokat nyújt nekünk a hit. Fontos feladat áll előttünk. Erkölcsileg alkalmassá kell válnunk a mennyre. Szavunkkal és példánkkal hassunk. Isten angyalai tevékenyen részt vesznek Isten fiainak szolgálatában. Értékes ígéreteket jegyeztek fel számunkra azzal a feltétellel, hogy engedelmessékedünk Isten kívánalmainak. A menny tele van gazdag áldásokkal, mind arra várva, hogy kiáradjanak ránk. Ha tudatában élünk szükségünknek, ha őszintén, komoly hittel Istenhez fordulunk, akkor az Úr közeli kapcsolatba hoz a mennyyel, és világosság közvetítői leszünk a világ számára. – *Bizonyságtételek*, 3. köt., 574. o.

November 3., vasárnap – A nép gyülekezése

Jeruzsálem falai újjáépültek ugyan, és a kapuk álltak, de a város nagy része még romokban hevert.

Egy széles utcán felállított emelvényen, amelyet mindenfelől Júda letűnt dicsőségének emlékei vettek körül, állt a megöregedett Ezsdrás. Jobb és bal oldalán lévita testvérei csoportosultak. Az emelvényről letekintve a szeme átsiklott az emberek sokaságán. Az egész környező vidékről összegyűltek a szövetség gyermekei. „És amikor Ezsdrás áldotta az Urat, a nagy Istent, az egész nép fölemelt kezekkel mondta rá: Ámen! Ámen! Azután meghajoltak, és arccal a földre borultak az Úr előtt.” – *Próféták és királyok*, 661. o.

A törvényt nemcsak felírták az emlékkőre, hanem Józsué felolvasta az egész Izrael hallatára. Csak néhány héttel azelőtt adta át Mózes a népnek az ötödik könyvét, most Józsué újra felolvasta a törvényt.

A törvény felolvasását nemcsak a férfiak, hanem a nők és a gyermekek is hallgatták, mert fontos volt, hogy ők is ismerjék és cselekedjék...

Sátán mindig munkában van és igyekszik elfordítani azt, amit Isten mondott; elvakítani az elmét és elhomályosítani az értelmet, hogy

ezáltal az embert bűnre vigye. Az Úr nyílt követelményei oly nagyon egyszerűek, hogy senkinek sem kell tévelyegnie. Isten állandóan keresi, hogy az embert védelme alá vonja, hogy Sátán ne gyakorolhassa gonosz, megtévesztő hatalmát. Az Úr leereszkedett, hogy saját szavaival beszéljen hozzánk, és saját kezével írja az élő igét. Az áldott igét étellel áthatva és igazságtól ragyogva tökéletes vezetőként adta át az embernek. Mivel Sátán arra törekszik, hogy a figyelmet elvonja és a hajlandóságot elfordítsa az Úr ígéreteitől és követelményeitől, ezért annál nagyobb szorgalomra van szükség, hogy azokat az emlékezetben megerősítsék és a szívbe bevessék. – *Pátriárkák és próféták*, 500, 503. o.

Isten az emberek értelmét figyelemre méltó módon nyitja meg, ha szavait a diák a gyakorlati életébe beviszi, és a Bibliát olyan értékes és csodálatos könyvnek ismeri el, mint amilyen az is. ... Ez az a bölcsesség, amelyet ha gyakorlatba ültetnek, az embert a földi és az örök életre teszi bölccsé. Isten a természetén át és Szaván keresztül fedi fel önmagát. A Biblia a történelem legcsodálatosabb feljegyzése, mivel Isten és nem véges emberi elme alkotása. Évszázadokra visszabennünket a minden dolgok kezdetéhez, és olyan időket, jeleneteket tár elénk, amelyeket másként sohasem ismerhetnénk meg. Isten dicsőségét tárja fel, ahogyan gondviselésével egy elbukott világ megmentéséért munkálkodik. A legegyszerűbb nyelven tárja elénk az örömhír nagyszerű hatalmát, amelyet ha befogadnak, elszakítja azt a láncot, amely Sátánhoz köti az embert. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 377. o.

November 4., hétfő – A törvény felolvasása és meghallgatása

A bölcselő, aki fölkatja a mindenséget, mindenüvé követi Isten hatalmának megnyilvánulásait, és csodálja bennük az összhangot, gyakran elmulasztja a lélegzetállító csodadolgokban felismerni a kezet, mely mindezt alkotta... Isten ellenségeinek jövőjét nem ragyogja be a dicső halhatatlanság reménye. De a hit hősei olyan örökség ígéretével bírtak, amely értékesebb, mint bármi földi gazdagság – olyan örökséggel, amely ki fogja elégíteni a szív vágya-

kozásait. Lehet, hogy senki sem tud róluk, a világ sem ismeri el őket, mégis a menny könyveiben honpolgárnak jegyezték be őket. Magasztos nagyság, a dicsőség tartós, túláradó, örök mértéke lesz azok jutalma, akiket Isten mindenek örökösévé tesz.

Az örömhír szolgálja Isten igazságát a kutatásuk, elmélyedésük, beszélgetésük tárgyává. Az értelem, mely sokat foglalkozik Istennek az ember számára kijelentett akaratával, meg fog erősödni az igazságban. Akik őszinte vágyal kutatnak az isteni világosság után, akár igehirdetők, akár nem, hamarosan olyan összhangot és szépséget fedeznek fel a Szentírásban, amely leköti az érdeklődésüket, emelkedetté teszi gondolataikat. Olyan ihletést, érvelő erőt ad nekik, mely hatalmas lesz, hogy meggyőzze és megtérítse a lelket. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 526. o.

Az emberi szív szükségleteinek és vágyainak megfelelően olyan egyszerűen tárja elénk a Biblia az isteni igazságokat, hogy azok a legtanultabb embert is csodálattal és elragadtatással töltik el, másrészt pedig a legegyszerűbb ember is felismerheti belőlük a megváltás útját... Így tárja fel előttünk Isten üdv- és világtervét, olyan tisztán, hogy minden lélek könnyen megtudhatja, hogy a bűnbánat útján hitben milyen lépéseket kell tenni az Úr Jézus Krisztus felé, hogy az Isten által előírt módon megmeneküljön. De ezen könnyen érthető igazságok mögött vannak olyan titkok, amelyek kutatása az emberi elme képességeit felülmúlják, és az igazság őszinte keresőit félelemmel és hittel töltik el. Minél többet kutatnak a Bibliában, annál inkább meggyőződnek róla, hogy a Biblia: az élő Isten kinyilatkoztatott szava; és az emberi szellem mélyen meghajol az isteni kinyilatkoztatás fensége előtt. – *Jézushoz vezető út*, 107. o.

Isten azt kívánja, hogy értelmünket használjuk, fejlesszük. A Szentírás tanulmányozása annyira erősíti és nemesíti az elmét, hogy az más tananyaggal fel nem mérhető. Mégis óvakodnunk kell attól, hogy istenítsük az eszt, amely emberi gyengeségnek és fogyatkozásnak van alávetve. Ha azt akarjuk, hogy a Szentírás ne maradjon annyira homályos előttünk, hogy a legegyszerűbb igazságokat se értsük meg, akkor a kisgyermek egyszerűségével és hitével kell bírunk, késznek kell len-

nünk tanulni, és a Szentlélek segítségét kell kérnünk. Isten hatalmának és bölcsességének tudata, a saját képtelenségünk, hogy nagyságot felfogjuk, tegyen alázatosakká bennünket; ugyanolyan félelemmel nyissuk fel a Bibliát, mint amellyel színe elé lépnénk. Ha a Szentírást felnyitjuk, el kell ismernünk tekintélyét, felettünk való felsőbbségét. Szívünk és értelmünk hajoljon meg az Örökkévaló előtt. – *Jézushoz vezető út*, 109. o.

November 5., kedd – Isten igéjének olvasása és magyarázása

Más népekkel való összeházasodásuk következtében a héber nyelv megromlott. A szónoknak nagy gonddal kellett a nép nyelvén magyarázni a törvényt, hogy mindenki megértse. Ezsdrással együtt a papok és a lévíták is magyarázták a törvény alapelveit. „Olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.” – *Próféták és királyok*, 661. o.

Fülöp azt az utasítást kapta, hogy menjen oda a komornyikhoz, és magyarázza meg neki a prófeciát, amelyet éppen olvas. „Monda pedig a Lélek Fülöpnek: Járulj oda, és csatlakozzál ehhez a szekérhez.” Miután Fülöp a komornyikhoz ért, megkérdezte tőle: „Vajon érted-é, amit olvasol? Ő pedig monda: Mi módon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem? És kéré Filepet, hogy felhágván üljön mellé.” A szöveg, melyet olvasott, Ésaíasnak Krisztusról szóló prófeciája volt...

„Kiről mondja ezt a próféta”? – kérdezte a komornyik. – „Magáról-é, vagy másvalakiről?” Ekkor Fülöp feltárta előtte az üdvterv nagy igazságát, és „hirdeté neki” a felolvasott szöveg alapján a „Jézusról szóló örömmüzenetet”.

A komornyik szíve mélyéig meghatva hallgatta az Írás magyarázatát, és miután a tanítvány befejezte, készséggel elfogadta a halottakat. Belátta, a világban elfoglalt magas állását nem hozhatja felmentségül, hogy elutasítsa az evangéliumot. „Mikor pedig menének az úton, jutának egy vízhez, és monda a komornyik: Ímhol a víz; mi gátol, hogy megkeresztelkedjem? Filep pedig monda: Ha teljes szív-

ből hiszel, meglehet. Az pedig felelvén, monda: Hiszem, hogy a Jézus Krisztus az Isten Fia. És megállítja a szekeret; és leszállának mindketten a vízbe. Filep és a komornyik; és megkeresztelte őt.” – *Az apostolok története*, 107–108. o.

Aki áhítattal tanulmányozza a Bibliát, az minden kutatás után bölcsőbb lesz, mint annak előtte volt. A nehézségek eloszlanak, megoldatnak, mert a Szentlélek elvégzi munkáját, amelyről János evangéliumának 14. fejezete beszél: „Ama Vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket szóltam néktek.” (Jn 14:26)

Komoly, kitartó törekvés nélkül semmiféle értéket sem lehet megszerezni. Minden vállalkozás csak akkor lesz eredményes, ha azt kitartással és nagy akaraterővel visszük véghez. Komoly fáradozás nélkül a lelki kincsek megszerzésére nem számíthatunk. Akik az igazság drágaköveit birtokolni akarják, azoknak éppúgy ásniuk kell utánuk, ahogyan a bányászok dolgoznak a földben lévő értékek felszínre hozásáért.

Akik közömbösen és nem teljes szívvel dolgoznak, sohasem aratnak sikert. Fiataloknak és időseknek olvasniuk kell Isten Igéit, de ne csak olvassák, hanem komoly szorgalommal, áhítattal, hittel mélyedjenek el kutatásában. Akkor megtalálják a rejtett kincset, mert az Úr megeleveníti értelmüket. – *Üzenet az ifjúságnak*, 259. o.

November 6., szerda – A nép válasza

A nép napról napra hallgatta a törvény Igéit, és meggyőződött saját és a letűnt nemzedékek bűnösségéről. Tudatára ébredt, hogy Isten elpártolásuk miatt vonta vissza oltalmazó gondviselését, és Ábrahám fiai ezért szóródtak szét idegen országokba. Elhatározták, hogy kegyelemért könyörögnek Istenhez, és kötelezik magukat a törvény megtartására. A sátoros ünnepet követő második napon, az ünnepélyes istentisztelet megkezdése előtt, elkülönítették magukat a köztük levő pogányoktól.

Az Úr előtt leboruló, bűneit megvalló és bocsánatért esedező népet a vezetők bátorították: higgyenek az Úr ígéletében, Ő meghallgatja

imájukat. Nemcsak bánkódni és sírni kell, nemcsak bűnbánatot tartani, hanem hinni is, hogy Isten megbocsát. Jótéteményei számbavételével és jósága dicsőítésével mutassák meg hitüket. „Jöjjetek, áldjátok Isteneteket, az Urat örökkön örökké!” – mondták a tanítók. – *Próféták és királyok*, 665. o.

„A vidám (jókedvű) elme jó orvosságul szolgál” (Péld 17:22). Hála, öröm, jóindulat, az Isten szeretete és gondviselése iránti bizalom – ezek az egészség legnagyobb biztosítékai. Ez volt az izraeliták számára az élet igazi vezérelve...

Szétkürtölték és kihirdették „minden városaikban és Jeruzsálemben ezt: Menjetek ki a hegyre, és hozzatok lombokat a nemes és vad olajfáról, mirtus- és pálmalombokat, szóval akármely sűrű levelű fáról lombokat, hogy csináljatok leveles színeket, amint meg van írva. Kiméne azért a nép, és hozának lombokat, és csinálának maguknak leveles színeket, ki-ki a maga háza tetején és pitvaraikban, továbbá az Isten háza pitvariban, a vizek kapujának piacán és Efraim kapujának piacán. Csinála pedig az egész gyülekezet, mely hazatért a fogságból, leveles színeket, és lakának a leveles színekben... és lőn felette igen nagy örömük” (Neh 8:15–17). – *A nagy Orvos lábnyomán*, 281–283. o.

Ó, te kételkedő, csüggedő, tekints Őreá! Jézus él, és közbenjár érted. Köszönd meg Istennek, amiért Fiát ajándékozta neked, és kérd, hogy halála ne hiába légyen meg érted! Ma is szól hozzád a Szentlélek, és meghív téged. Jöjj Jézushoz teljes szíveddel, és akkor áldásait is tapasztalni fogod.

Az ígéretek olvasásánál figyelj meg, hogy azokból kimondhatatlan szeretet és irgalom árad ki. Az atyai szív leírhatatlan szeretettel hajolt le a bűnösökhöz. „Akiben van a mi váltságunk az ő vére által, a bűnöknek bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint.” (Eféz 1:7) Csak hidd erősen, hogy Isten megsegít, és isteni képmását ismét visszaállítja benned! Ha közeledsz hozzá, ha bevallod néki bűneidet, ha azokat megbánod és elhagyod, akkor Ő is közeledik hozzád isteni szeretetével és bocsánatával. – *Jézushoz vezető út*, 54–55. o.

November 7., csütörtök – Az Úr öröme

Szükséges, hogy mélységes megértést szerezzünk Krisztus jellemére és a „minden ismeretet felülhaladó” szeretetének titkaira vonatkozóan (Eféz 3:19). A feddhetetlenség Napjának meleg és kellemes sugarai ragyogják be az életünket. Krisztus együtt érző szeretetén, mennyei kegyelmén és mindenható voltán kívül semmi sem segíthet abban, hogy megszégyenítsük a kíméletlen ellenséget, és alárendeljük Istennek a szívünket. Mi képezi az erőnket? Az öröm az Úrban. Engedjük, hogy Krisztus szeretete töltse be a szívünket, és akkor felkészülhetünk amaz erő befogadására, amelyet Ő szeretne nyújtani számunkra.

Minden nap adjunk hálát az Úrnak a kapott áldásokért. Ha az ember megalázza magát Isten előtt... felismeri, hogy mennyire képtelen megtisztítani a saját lelkét; és ha félreteszi saját igazságát, akkor Jézus Krisztus a szívébe költözik. Karjával újjáteremt, és addig folytatja teremtői munkáját, mígnem az ember eljut a tökéletességre Őbenne. – *In Heavenly Places*, 64. o.

Legyen a keresztény alázatos, de ne legyen szomorú, és ne becsülje le önmagát! Mindenkinek kiváltsága, hogy olyan életet éljen, amelyet Isten helyeselhet és megáldhat. Nem mennyei Atyánk akarata az, hogy az elítélt ember gyászos hangulata állandóan ránk nehezedjen. Nem a lehorgasztott fej és a túl gyakori befelé fordulás az igazi alázatosság bizonyítéka. Jézusnál megtisztulhatunk. Szégyen és lelkifurdalás nélkül állhatunk a törvény elé. „Nincsen immár semmi kárhozzátásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.” (Róm 8:1)

Ádám elbukott fiai Jézus által „Isten fiai”-vá lehetnek. „A megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan, amely oknál fogva nem szégyenli őket atyjafiainak hívni.” (Zsid 2:11) A keresztény embernek a hit, a győzelem és az Istenben való öröm életét kell élnie. „Mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5:4) Jól mondta Nehémiás, Isten szolgája: „Az Úrnak öröme a ti erősségetek.” (Neh 8:10) Pál pedig így nyilatkozott: „Örüljete az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljete!” „Mindenkör örüljete. Szüntelen imádkozzatek. Mindenben hálát

kat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által tihozzátok.” (Fil 4:4; 1Thes 5:16–18) – *A nagy küzdelem*, 477. o.

Jézus Krisztus hite a vizek árjához hasonló békét nyújt. Az öröm fényét nem oltja el, és a mosolyt nem hamvasztja el az arcokról. Krisztus nem azért jött a földre, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon; ha szeretete uralja szívünket, példáját követni fogjuk...

Az Alkotó minden egyes gyermekét boldognak, békésnek és engedelmesnek szeretné látni. Jézus így szólt: „Békességet hagyok néktek: az én békességemet adom néktek... Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn 14:27) Máshol ezt mondja: „Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék.” (Jn 15:11) – *Jézushoz vezető út*, 120, 124. o.

November 8., péntek – További tanulmányozásra

Próféták és királyok: „Isten törvényének tanítása” című fejezet.